Trygghet och värdegrund i Osby Konståkningsklubb

Rutin för ärendehantering, handlingsplan och konsekvenstrappa

Beslutad av styrelsen: 2026-10-03
Ansvarig för uppföljning: Sara Roslund, Vice Ordförande
Nästa översyn: 2027-04-03

1. Syfte

Alla åkare ska känna trygghet, glädje och gemenskap i OKK. Rutinen beskriver hur föreningen hanterar oro, konflikter, kränkningar och andra beteenden som strider mot föreningens värdegrund. Den gäller åkare, tränare, hjälptränare, styrelseledamöter och vårdnadshavare.

Barnets trygghet ska vara vägledande. Alla berörda ska bemötas respektfullt och få möjlighet att beskriva sin upplevelse.

2. Ansvar och kontaktvägar

Styrelsen utser en trygghetsansvarig och en ersättare.

- **Trygghetsansvarig:** Sara Roslund styrelsen@osbykk.se
- **Ersättare:** Ann-Charlotte Dahlqvist Listerud annchar lottedahlquistlisterud@gmail.com

Åkare och vårdnadshavare kan även vända sig till en tränare eller styrelseledamot, som hjälper dem vidare. Barn ska kunna berätta muntligt och behöver inte själva lämna en skriftlig anmälan.

Om ett ärende gäller trygghetsansvarig kontaktas ersättaren. Den som själv är berörd, har en nära relation till någon berörd eller annars har svårt att vara opartisk ska inte handlägga ärendet.

Kontaktvägarna ska finnas på hemsidan, i omklädningsrummen och i informationen vid terminsstart.

3. Rutin för ärendehantering

Steg 1 – Ta emot och lyssna

Den som tar emot informationen ska lyssna lugnt, ta uppgifterna på allvar och förklara vad som händer härnäst. Lova inte att hålla informationen hemlig; förklara att den endast delas med personer som behöver hjälpa till.

Bekräfta mottagandet snarast, normalt inom två arbetsdagar. Vid oro för någons säkerhet ska föreningen agera direkt.

Steg 2 – Bedöm behovet av omedelbara åtgärder

Trygghetsansvarig bedömer tillsammans med en annan utsedd person om någon behöver skydd eller stöd direkt. Det kan exempelvis innebära extra vuxennärvaro, ändrad bemanning eller att en person tillfälligt inte deltar i ett visst uppdrag.

Vid akut fara kontaktas 112. Misstankar om våld, övergrepp eller andra allvarliga händelser ska inte hanteras enbart som en intern konflikt. Föreningen tar hjälp av lämplig extern instans, exempelvis socialtjänst, polis, RF-SISU eller förbundet.

Steg 3 – Ta reda på vad som hänt

Samtala enskilt med berörda personer. Skilj mellan vad någon har observerat och hur händelsen har tolkats. Samtal med barn anpassas efter ålder och mognad.

Vårdnadshavare involveras normalt när barn berörs. Om kontakt med vårdnadshavaren kan öka risken för barnet tas extern vägledning först.

Ett barn ska inte behöva möta den som barnet upplever har utsatt det. Gemensamma samtal används bara när det är tryggt och lämpligt.

Steg 4 – Besluta om åtgärder

Trygghetsansvarig sammanfattar ärendet och föreslår åtgärder. Styrelsen fattar beslut om formella konsekvenser. Berörda får veta vad beslutet innebär, vem som ansvarar och när uppföljning sker.

Steg 5 – Följ upp och avsluta

En första uppföljning sker normalt inom två veckor, eller tidigare vid behov. Kontrollera både om beteendet har upphört och om den berörda åkaren känner sig trygg.

Ärendet avslutas när åtgärderna har följts upp och fortsatt ansvar är tydligt. Vid behov bokas ytterligare uppföljning.

4. Dokumentation

För varje ärende antecknas:

- Datum och vem som tagit emot informationen.
- Vad som har rapporterats och vilka som berörs.
- Omedelbara skydds- och stödåtgärder.
- Genomförda samtal.
- Beslut, ansvarig person och tidpunkt för uppföljning.

- Resultat av uppföljningen och datum för avslut.

Dokumentationen förvaras på en skyddad plats med begränsad åtkomst. Känsliga personuppgifter ska inte spridas i medlemsgrupper eller allmänna styrelsechattar. Styrelsen beslutar om åtkomst, förvaring och gallring.

5. Handlingsplan vid oönskat beteende

1. **Stoppa beteendet:** Den vuxne som ser händelsen ingriper lugnt och tydligt.
2. **Skapa trygghet:** Ta hand om den som blivit utsatt och ordna stöd.
3. **Informera ansvarig:** Kontakta trygghetsansvarig och dokumentera händelsen.
4. **Undersök:** Lyssna enskilt på berörda och bedöm allvaret.
5. **Agera:** Bestäm stöd, förändringar och eventuella konsekvenser.
6. **Följ upp:** Kontrollera att åtgärderna fungerar och att beteendet inte återkommer.

6. Konsekvenstrappa

Konsekvenser ska vara proportionerliga och ta hänsyn till händelsens allvar, upprepning samt personens ålder och ansvar. För barn ska stöd och möjlighet att förändra sitt beteende vara centralt.

Nivå 1 – Tydlig tillsägelse och vägledning
Förklara vilket beteende som behöver upphöra, varför och vad som förväntas i stället. Följ upp med personen.

Nivå 2 – Samtal och dokumenterad överenskommelse
Vid upprepning eller en mer allvarlig händelse genomförs ett samtal. För barn involveras normalt vårdnadshavare. Skriv ner förväntningar, stödinsatser och datum för uppföljning.

Nivå 3 – Skriftlig varning och handlingsplan
Styrelsen beslutar om en skriftlig varning när det är motiverat. Den beskriver beteendet, vad som ska förändras och vilka ytterligare åtgärder som kan bli aktuella.

Nivå 4 – Begränsat deltagande eller ändrat uppdrag
Om tryggheten kräver det kan styrelsen besluta om tillfälliga begränsningar, exempelvis extra vuxennärvaro eller paus från ett ledaruppdrag. Beslutet ska ha ett tydligt syfte, en tidsram och en plan för uppföljning.

Nivå 5 – Prövning av fortsatt uppdrag eller medlemskap
Vid allvarliga eller återkommande överträdelser kan styrelsen behöva pröva fortsatt uppdrag eller medlemskap. Sådana beslut ska följa föreningens stadgar och tillämpliga regler. För anställda hanteras arbetsrättsliga frågor separat.

Trappan behöver inte följas steg för steg. Allvarliga händelser kräver omedelbara skyddsåtgärder och kan behöva hanteras externt. Tillfälliga skyddsåtgärder innebär inte att föreningen redan har avgjort vad som hänt.

7. Förebyggande arbete och årlig översyn

Föreningen går igenom rutinen med tränare, hjälptränare och styrelse vid säsongsstart. Åkare och vårdnadshavare får enkel information om regler och kontaktvägar.

Styrelsen följer årligen upp om rutinen fungerar och om erfarenheter från ärenden visar behov av förändringar. Ingen ska bli sämre behandlad för att ha berättat om oro eller hjälpt någon annan att göra det.